

40 - 282β

1718. Ἀπόφασις διαζυγίου μ. Κῶ ἀμοιβαία συναινέσει «δι' ἃς αὐτοὶ οἶδασι αἰτίας»,

ἐν 189, σ. 63. Ὅμοιαι ἀποφάσεις τῶν ἐτῶν 1726, 1765, 1782 καὶ 1788, τῆς ἰδίας μητροπόλεως, αὐτόθι, σ. 71, 96, 130 καὶ 134.

41 - 282γ

1718. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων τῆς νήσου Σύρου, ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου,

ἐν 110β, σ. 337.

«...Ὅσο γιὰ τὰ ἐπίλοιπα πράγματα τοῦ ἄνωθεν σκλάβου, νὰ προβάρουνσι ποιός ἀπόθανε πρῶτα γῆ ὁ σκλάβος, γῆ ὁ κύρης τῶν παιδιῶ. Νὰ κάμουνσι κατὰ τὸ συνήθειο τοῦ τόπου, εἰς τέσσαρα ἢ πέντε μέρες. Καὶ περάσοντας τὸ τέλος, νὰναι τέλεια καὶ ἀτζάκιση ἢ σερτέντζα». (Ὁ ἐκδότης νομίζει, ὅτι ἡ προθεσμία τῶν 10 ἡμερῶν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀσκησιν τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως. Νομίζω πιθανωτέραν τὴν ἐκδοχὴν — ἣν ἀποκρούει ὁ ἐκδότης — ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἐθέμου, καθ' ὃ τὸν θανόντα κληρονόμουν μόνον οἱ ἐπιζώντες ἀδελφοί, ἀποκλειομένων τῶν τέκνων προαποβιώσαντος ἀδελφοῦ).

42 - 282δ

1718. Προικοσύμφωνον μονομερές ἐκ μέρους τῶν γονέων τῆς νύμφης, ἐν Σύρῳ, λόγῳ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐν Σμύρνῃ, ἐν 110β, σ. 338.

«...Μὲ τοῦτο ὅποτε καιρὸς ἔρχῃ ἢ ἄνωθεν Φ. εἰς τὸν τόπον καὶ σταπιληρηθῇ, νὰ εἶναι ἐδικά της... Νὰ μὴν ἡμπορῇ ἀπὸ τῆ ξενητιᾶ νὰ βάλῃ πίτροπον, μόνε νὰ τὰ τρώγουν οἱ γονεῖς της. Καὶ ἂν ἴσως καὶ τῆς καπιτάρῃ θάνατος εἰς τὴν ξενητιὰν καὶ ἔχῃ κληρονόμον, νὰ τὰ παίρῃ, ἀποθανόντας τῶν γονιῶν της...».

43 - 285β

1719. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου ἐν Σύρῳ, πρὸς τὸν υἱὸν της, συνταχθὲν μονομερῶς ὑπ' αὐτῆς ἀπουσιάζοντος τοῦ υἱοῦ,

ἐν 110β, σ. 342 - 343.